

Nr 163.

Af herr **Christiernson**, om inrättande af en ny deputeradebefattning i riksbankens styrelse.

I den mån omfattningen och betydelsen af riksbankens verksamhet vidgats, ha också vid olika tillfällen förändringar med afseende på bankens ledning blifvit vidtagna. Så t. ex. beslutades år 1901, att de båda jämställda deputeraderna skulle ersättas af en *förste* och en *andre* deputerad, hvarigenom banken erhöi en verklig *chef*. Sex år därefter företogs ånyo en förändring, då beslut fattades om anställandet af *två* andre deputerade.

Sedan dess har visserligen ingen ändring ägt rum med afseende å riksbankens högsta ledning, men allt talar för att behof däraf föreligger. Denna gång torde det vara i fråga om själfva chefskapet, som en omändring är behöflig. Och för behofvet af en dylik omläggning kan jag åberopa själfva bankledningen, herrar bankofullmäktige. I skrifvelse till fjolårets bankoutskott hemställde nämligen bankofullmäktige om en sådan reglementsförändring, att fullmäktige skulle äga att inom sig eller bland sina suppleanter utse en *vikarierande* deputerad.

Om arten af denna nya befattning meddelades under hand i utskottet så pass många upplysningar, att man med visshet kunde antaga, att den föreslagna vikarierande deputeraden hufvudsakligast var afsedd som biträde åt eller ersättare för chefen, förste deputeraden. Utskottets majoritet biträdde visserligen förslaget, men då det led af högst betänkliga brister och icke kunde anses i någon mån lösa frågan om en bättre organisation af riksbankens ledning, vann det icke Riksdagens bifall.

Då emellertid en förstärkning af riksbankens ledning, i syfte att låta förste deputeraden erhålla lättnad i en del af sitt arbete och därigenom möjlighet att med ännu större omsorg ängna sin uppmärksamhet åt landets

näringslif och dess ekonomiska förhållanden, för att kunna på bästa sätt fullgöra sitt uppdrag som högste chef för centralbanken, gör sig starkt gällande, har jag ansett mig böra upptaga denna fråga. Därigenom kommer den äfven motionsvägen inför Riksdagens pröfning. Det torde nämligen vara gifvet, att det provisorium med särskild högre tjänsteman för utrikesafdelningen, som af bankstyrelsen vidtogs omedelbart efter att Riksdagen afslagit förslaget om en vikarierande deputerad, icke ens tillfälligtvis ersätter den svaghet i bankens ledning, som ligger i det sakförhållandet, att en kompetent och i förhållandena väl insatt ställföreträdare för chefen i riksbanken icke finnes att tillgå med den nuvarande formen för bankens styrelse.

Då ostridigt är, icke minst genom bankofullmäktiges egen framställning år 1911, att behof föreligger af förstärkning af riksbankens ledning genom inrättande af en ny deputeradebefattning, tillåter jag mig hemställa, att Riksdagen måtte besluta den förändringen af 38 § af bankoreglementet,

att deputeradenas antal bestämmes till fyra, däraf en förste, en *vice förste* och två andre, samt att i aflöningsstaten vice förste deputeraden uppföres med ett extra arfvode af 11,000: — kronor.

Om behöfliga omformuleringar i bankoreglementet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1912.

A. J. Christiernson.
